

Lezen: Matteüs 22: 1-14 en Zach. 8:12

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Vandaag staat de dienst in het teken van het werelddiaconaat. Eigenlijk jammer dat we dit soort zondagen moeten houden, maar het is helaas nodig. Er zijn veel mensen die leven in grote armoede en er zijn mensen die bijna helemaal niets hebben, ook geen eten.

We hebben vanmorgen het bijbelgedeelte gelezen dat ons is aangereikt door het rooster van de kindernevendienst. Daarnaast een tekst uit de profetieën van Zacharia ons aangereikt door Kerk in Actie. Laten we de teksten eens nader bekijken.

Als eerste het gedeelte van Matteüs. Het gaat om een gelijkenis. Onze Heer vergelijkt het Koninkrijk van God met een koning die een bruiloftsfeest geeft, want zijn zoon gaat trouwen.

Het beeld van een maaltijd is in de Joodse traditie nauw verbonden met het komende Rijk van God. Een maaltijd is in het bijbels spraakgebruik altijd verbonden met gemeenschap. Trouwens dat voelen velen van ons ook zo. Als je een partner verliest, voel je die pijn vaak ook sterk bij de maaltijd. De maaltijd is echt iets om elkaar bij te ontmoeten.

Jezus at ook regelmatig met mensen van allerlei slag. Dat werd Hem lang niet door iedereen in dank afgenomen. Vooral de Farizeeën vonden dat zeer kwalijk. De Farizeeën namen het zeer nauw met de geboden van de Tora. Ze aten alleen voedsel dat kosher was en dus bereid volgens de regels van de Tora.

Ze wilden dan ook niet eten met mensen die die regels niet zo nauw in acht namen. Maar Jezus zocht vooral de 'verloren schapen' en daarbij was Hij niet kieskeurig. Hij at dan ook met 'Jan en alleman'.

Die achtergrond van Jezus' strijd met de Farizeeën moeten we ook in het oog houden als we deze gelijkenis lezen. Een koning geeft een bruiloftsfeest. Daar horen natuurlijk gasten bij. De eerste gasten die uitgenodigd worden, willen echter niet komen. Hoe teleurstellend.

Stelt u zich eens voor: u krijgt een uitnodiging van onze koningin en u hebt geen zin om komen op de koninklijke maaltijd. En hoe reageert de koning in de gelijkenis? Je gelooft je ogen niet als je het leest. De koning reageert niet furieus, maar stuurt opnieuw dienaren naar de genodigden. Hij laat de gasten nog eens expliciet weten dat alle dingen gereed zijn. Het beste vee is geslacht.

Ook nu zijn de genodigden niet genegen om te verschijnen aan het koninklijke diner. Ze waren te druk met hun bezigheden en er waren er zelfs die de dienaren van de koning gevangen namen, mishandelde en zelfs vermoorden. Ongekend.

Alles was in gereedheid gebracht, maar de genodigden weigeren om te komen. En toch zullen er gasten zijn. Dus laat de koning opnieuw dienaren op weg gaan, omdat keer maar iedereen die ze tegen komen uit te nodigen, zowel goede als slechte gasten.

Als de bruiloftszaal vol is, verschijnt de koning, zoals dat bij voorname gastheren in die tijd gebruikelijk. De koning komt niet eerder binnen dan wanneer iedereen er is.

Als de koning binnen is, ziet hij tot zijn schrik dat er een gast is zonder bruiloftskleed. Nu was het vroeger niet zo dat men speciale kleren nodig had om naar een bruiloftsfeest te mogen gaan. Je mag dat ook niet verwachten van gasten die zo van straat geplukt zijn.

Het gaat dan ook om een beeld dat wijst op de manier waarop je aanzit bij het diner van de koning. Nu is er veel gespeculeerd over wat dat dan is, waarmee je bekleed moet zijn om de feestmaaltijd te mogen blijven bijwonen.

Sommigen denken dat het hier om het volbrachte werk van onze Heer Jezus Christus gaat. Zonder Jezus kunnen we de bruiloftszaal niet binnengaan. Het is zeker zo dat we alleen in Jezus Christus de genodigden zijn voor het hemelse bruiloftsmaal, want daar gaat het natuurlijk om in de gelijkenis van Jezus.

Zonder Jezus zijn we niet eens genodigd. Zonder Hem komen we niet binnen. Ook de gast zonder bruiloftskleren kan dus niet binnen gekomen zijn zonder Jezus. Dat ontbrekende kleed moet dus m.i. ergens anders op slaan.

We hoeven niet zover terug te bladeren in de bijbel om een antwoord te krijgen. In Matteüs 21: 43 lezen dat Jezus op basis van een andere gelijkenis zegt dat God het Koninkrijk van sommigen zal wegnemen en dat Hij het zal geven aan een volk dat wel vrucht zal dragen. Dat bruiloftskleed is volgens mij het vrucht dragen.

Zusters en broeders, in Jezus Christus zijn wij genodigd voor het hemelse bruiloftsmaal. We moeten die uitnodiging dan natuurlijk wel aannemen. De Farizeeën hadden geen trek in Jezus die allerlei mensen uitnodigde die het niet zo nauw namen met de Tora.

De Farizeeën wilden slechts komen als er maar een zeer selectief gezelschap uitgenodigd zou worden die net zo dacht en handelde als zij deden. Jezus heeft echter vooral ook de verdwaalde schapen op het oog.

We worden genodigd, maar we moeten met die uitnodiging ook vruchtbaar omgaan. Met andere woorden het Evangelie van vergeving wordt ons regelmatig verkondigd, maar we moeten dat aan willen nemen en er ook wat mee doen.

En u voelt het misschien al aankomen, dan komen we ook uit bij het diaconaat, dichtbij en veraf. Als we enigszins doordrongen zijn van de genade die de Heer ons in Jezus Christus biedt, dan kunnen we onmogelijk onbewogen blijven bij het leed dat we in de wereld zien.

De ZWO commissie brengt ons vanmorgen in aanraking met een vrouw genaamd Esperance uit Congo. Haar naam betekent 'hoop', maar haar leven was toch behoorlijk hopeloos. Haar man vermoord door rebellen, hun landbouwbedrijf met de grond gelijk gemaakt en ook nog eens verkracht.

Nu er een gewapende vrede is, probeert ze wat te verbouwen om haar kinderen te eten te geven. We kunnen Esperance en vele vrouwen die in vergelijkbare situaties leven niet in de kou laten staan. Het kan en mag ons niet onverschillig laten als christenen.

Laten we ook even kijken naar de tekst uit Zacharia 8 die de ZWO ons aanreikt bij het project dat vandaag centraal staat. Vorige week lasen we ook al een gedeelte uit de profetieën van Zacharia. Vandaag slechts één vers. In dat vers mag Zacharia profeteren dat de Heer zijn volk weer wil zegenen.

De zaden die gezaaid worden, mogen Gods zegen dragen. Er zal weer voldoende te eten en te drinken zijn voor het volk Israël. Maar als dat dan blijkbaar in Gods hand is, hoe zit dat dan met al die honger in Afrika bijvoorbeeld? Een grote vraag waar mensen over struikelen en soms hun geloof door verliezen.

Toch is daar meer over te zeggen. Ik heb me laten vertellen dat er op onze aarde genoeg voedsel geproduceerd wordt voor alle bewoners. Iedereen zou dus te eten moeten kunnen krijgen. Er is echter een god die ons soms dierbaarder is dan de Schepper van hemel en aarde en dat is Mammon.

Ik hoorde afgelopen week dat uien niet van het land gehaald werden omdat ze zo weinig oprachten dat het niet uit kon om ze te oogsten. Ik hoor verhalen van groenten die op de veiling te weinig opbrengen en daarom maar doorgedraaid worden. Ik hoor over mais dat gebruikt wordt om energie op te wekken.

Ik hoor verhalen over bergen voedsel dat in prullenbakken verdwijnt omdat het de volgende dag niet vers genoeg meer zou zijn naar onze smaak. En ik vraag me hardop af of vrucht dragen in het geloof hier ook iets mee te maken zou kunnen hebben?

Zou de Heer het ons aanrekenen als we de producten van zijn goede schepping, producten van het door Hem gezegende zaad, zomaar wegsnijten omdat het niet genoeg opbrengt of omdat we teveel klaar gemaakt hebben?

En de vraag wordt nog indringender als we ons realiseren dat we het hier wegsnijten terwijl anderen omkomen van de honger...

En laten er ons niet te gemakkelijk afmaken met verhalen als wat ik vandaag over houd, mogen ze wel hebben in Afrika, maar hoe krijg ik het er?

Vrucht dragen is zaken eerlijk verdelen. Vrucht dragen is zorgdragen voor elkaar dichtbij en ver weg. Vrucht dragen is Jezus volgen in wat Hij ons voorleefde. Vrucht dragen is bruiloftskleren ontvangen.

Nee, het valt niet altijd mee. Nee, wij kunnen ook niet alles. Maar streven we er wel naar? Spannen wij ons in voor de mensen om ons heen? Bidden wij onze Heer om de kracht van zijn Geest om telkens weer oog en oor te hebben voor de ander?

Stellen wij anderen in staat om bonen te zaaien en zo toekomst te oogsten? Geven wij anderen hoop vanuit onze eigen hoop in Christus? Denkt u er eens over na. Ik bid dat we veel vrucht zullen mogen dragen in de Naam van Jezus Christus door de kracht van zijn Geest.

Amen.